

Persoonlijke ervaringen met geweld in huiselijke kring

Bram, 48, pleger

“Ik vind het moeilijk om achteraf te begrijpen, dat ik zo ver ben gegaan. Ik ben niet zo'n prater en uitte mijn emoties door te schreeuwen. Daarna werd het steeds erger en liep het flink uit de hand. Ik schaamde me na elke woedeaanval enorm en speelde dan mooi weer. Niemand had het door. Dacht ik. Tot de politie kwam. De burens hadden gebeld. Met hulp van buiten gaat het weer vrij goed met ons. Ik ben ontzettend blij dat we er samen uit konden komen op deze manier. We hebben nog wel eens woorden natuurlijk, maar ik ga niet meer door het lint.”

Mirna, 37, slachtoffer

“Ik heb altijd gedacht, dat gebeurt bij ons soort mensen niet. Mijn vriend en ik hebben beiden gestudeerd en een goede baan. Dus ik schrok me rot toen het wél gebeurde. Ik schaamde me zo, dat ik zelfs mijn beste vriendin niets durfde te vertellen. Mijn personeelsmanager had het gelukkig door, omdat ik vaak plotseling ziek was. Zij heeft mij toen enorm geholpen en is meegegaan naar 'Veilig Thuis'. Daar vertelden ze mij dat het in alle kringen voorkomt. Ik ben een paar jaar geleden weggegaan bij mijn ex en ik ben nu veel gelukkiger. Regelmatig vraag ik me nog af, waarom ik het zo lang heb laten duren...”

Cathelijne, 30, hielp slachtoffer

“Je hoort er wel eens over, maar verwacht het niet in je eigen buurt. De buurman was een erg sympathieke man. Niemand had het eigenlijk door. Tot er verhalen in de buurt kwamen. Ik geloofde het nog niet en vond het lastig me er mee te bemoeien. Iedereen praat er over, maar niemand doet wat. Toen zag ik er een keer iets over op tv en heb ik contact opgenomen met 'Veilig Thuis'. Best eng, maar uiteindelijk liep het allemaal goed. Het was wel heftig, want die man ging door het lint en agenten hebben hem moeten bedwingen. Zijn vrouw heb ik dagen niet gezien. Later was zij heel dankbaar dat de vicieuze cirkel van geweld was doorbroken.”

Mohammed, 42, getuige ouderenmishandeling

“Ik ga elke week op bezoek bij mijn vader in een verzorgingshuis. Hij vertelde dat zijn buurvrouw vaak blauwe plekken had. We zijn erop gaan letten, want dat is toch wel raar. Mijn vader merkte dat het steeds gebeurde nadat zijn stiefzoon was langs geweest. Toen hebben we de buurvrouw hierop aangesproken. Ze trilde helemaal en was doodsbenauwd. Ik was laaiend, dat doe je iemand toch niet aan! We hebben toen gebeld met 'Veilig Thuis', het Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling. Zij hebben de zaak heel voorzichtig aangepakt en naar ons geluisterd. Vervolgens hebben zij ons en ook het personeel goed geadviseerd hoe te handelen. Het personeel heeft op hun aanraden contact gezocht met een familielid en er is hulp geregeld. Haar stiefzoon krijgt professionele begeleiding en de buurvrouw is weer de gezellige persoon die zij altijd was.”

Marieke, 40, slachtoffer stalking

“Vorige jaar heb ik de relatie met mijn ex verbroken. Hij had het er erg moeilijk mee en deed er alles aan om mij terug te krijgen. Aan het begin sprak ik nog wel eens met hem af, omdat hij dat zo graag wilde. Ik wilde hem niet nog meer kwetsen. Na een paar weken begon hij me obsessief te sms-en en bellen. Toen heb ik al het contact verbroken. Hij liet me niet met rust en het werd steeds erger. Iedere ochtend als ik naar mijn werk ging, zag ik zijn auto in mijn straat staan. De maat was vol toen mijn neefje van drie een nacht bij mij sliep. Precies op het moment dat ik hem in het bad wilde tillen, kreeg ik een sms van mijn ex met de vraag of ik zeker wist dat het badwater niet te heet was. Ik was vreselijk bang en ontzettend boos. Dat was de druppel. Ik heb direct gebeld met 'Veilig Thuis'. Zij luisterden en gaven mij advies. Het is ontzettend fijn dat zij 24/7 bereikbaar zijn. Stalkers houden zich namelijk ook niet aan kantooruren.”